

فعالان کارگری، تا پایان دولت نهم در زندان

مریم کاشانی

نهم آبان ماه هشتاد و شش

پروانه اسانلو، باز پشت اتاق عمل است؛ این بار پسرش. در فاصله عمل تا بیهوشی "رفتم دادگاه. گفته بودند فیش حقوقی بیاورید تا آقای اسانلو آزاد شود."

او دل توی دلش نبود؛ هم نگرانی فرزندی در اتاق عمل و هم رسیدن به دادگاهی که قرار بود حکم آزادی شوهرش را بدهد؛ اما: "وقتی رسیدیم یکی از همکاران آقای اسانلو هم آمده بودند. فیش حقوقی هم

آورده بودند و کفالت ۵۰ میلیون تومانی. کارهای اداری که تمام شد پرسیدم پس آقای اسانلو آزاد می شود؟ گفتند: نه، این کفالت مربوط به پرونده اخیر بود که الان به خاطرش زندان است!"

خانم اسانلو اینها را به "روز" می گوید و می افزاید: "برایش چند تا پرونده درست کرده اند. ۵ سالی که حالا داده اند مال یک پرونده دیگر است. الان هم خودم کفالت داده ام با سی میلیون، برای یک پرونده، هم سند داده ایم برای یک پرونده دیگر، ۵۰ میلیون هم امروز کفالت دادیم... نمی دانم والا! چه باید گفت."

حالا او باید "۵ سال زندان بی دلیل بکشد. دادگاه بدوی حکم داده، خودشان فرستادند تجدید نظر، حکم قطعی دادند." از خانم اسانلو می پرسیم اعتراض می کنید؟ صدای نرمش رنگ اعتراض می گیرد: "معلوم است که اعتراض می کنیم. ما اعتراض داریم؛ چرا نداریم. چرا باید آدمی که از حقوق صنفی خود دفاع کرده، زندان برود؟ او مورد ضرب و شتم قرار گرفته، چشمش به این روز افتاده، از خانواده اش دور افتاده، گرفتاری های حاشیه ای دارد؛ چرا اعتراض نکنیم؟ آقایان وکلایش باید بروند دیوانعالی اعتراض کنند. من که این چیزها را نمی دانم، آنها حتما اعتراض می کنند..."

و همه اینها در حالی که: "الان آقای اسانلو احتیاج به مراقبت های بعد از عمل دارد. او را بعد از عمل چشم برگردانده اند زندان؛ ولی بین ۶ هفته تا سه ماه باید تحت مراقبت باشد. از زندان او را می آورند و می برند. فردا هم قرار است او را دوباره بیاورند."

و این زن چه اندازه گرفتار است: "گرفتار، گرفتار. آنقدر رفتم و آمدم، آنقدر نامه نوشتم ولی نمی دانم چرا اینها توجه نمی کنند. او چه گناهی کرده جز دفاع از حقوق صنفی خودش؟"

می گویم فدراسیون بین المللی کار به حکم اعتراض کرده؛ می گوید: "خب اینها که توجه نمی کنند..." و تلفن قطع می شود.

شاید هم پسرش به هوش آمده بود که سر از پا نشناخته، رفت و تلفن قطع شد. اما اعتراض به حکم منصور اسانلو و

ابراهیم مددی که در حال حاضر در بازداشت به سر می‌برند و به ترتیب به پنج و دو سال حبس تعزیری محکوم شده اند، نه در ایران قطع شده و نه در دیگر نقاط جهان. فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل با محکوم کردن این احکام زندان اعلام کرده که "موجی از اعتراضات تازه را در این زمینه سازماندهی خواهد کرد".

دیوید کاکرافت، دبیرکل فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل درست ساعاتی پس از انتشار خبر محکومیت منصور اسانلو و ابراهیم مددی، گفت: "دو سال است که منصور اسانلو مورد ارباب و ضرب و شتم قرار گرفته و چشمانش در معرض نابینایی است، با این وجود به مبارزه با بیرحمی رژیم ایران ادامه داده است و اکنون مسئولان جمهوری اسلامی می‌کوشند مقاومت او را به اتهام مضحک اقدام علیه امنیت ملی در هم شکنند."

او افزود: "این فدراسیون همراه اتحادیه های کارگری در جهان اسلام و سازمان جهانی کار به تلاش های خود برای آزادی منصور اسانلو و همکارانش ادامه خواهند داد و فدراسیون کارگران حمل و نقل اعتراض های تازه ای را در این زمینه سازماندهی خواهد کرد."

سام داوسن، سخنگوی فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل هم در گفت و گو با رادیو فردا حکم زندان منصور اسانلو را محکوم کرد و اظهار داشت: "این سازمان به تلاش های خود برای آزادی منصور اسانلو ادامه می‌دهد و اعتراض های تازه ای را در این زمینه سازماندهی می‌کند."

اعتراضات سامان می‌یابد و پروانه اسانلو هم بدون آنکه کاری به اعتراضات دیگران داشته باشد، باز نامه می‌نویسد، باز بین محل کارش، خانه و دادگاه می‌رود و می‌آید؛ برای فرزندانش هم پدري می‌کند، هم مادري و چرخ زندگي را می‌چرخاند. او سخت گرفتار است: "گرفتار، گرفتار."

مریم کاشانی
روز

چهارشنبه ۹ آبان ۱۳۸۶ [۲۰۰۷، ۱۰، ۳۱]